

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja

Druk nr 277

Warszawa, 24 lutego 2016 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Wiesława Janczyka.

(-) Waldemar Andzel; (-) Dorota Arciszewska-Mielewczyk; (-) Jan Krzysztof Ardanowski; (-) Marek Ast; (-) Barbara Bartuś; (-) Dariusz Bąk; (-) Włodzimierz Bernacki; (-) Zbigniew Biernat; (-) Joanna Borowiak; (-) Bożena Borys-Szopa; (-) Wojciech Buczak; (-) Waldemar Buda; (-) Lidia Burzyńska; (-) Anna Cicholska; (-) Przemysław Czarnecki; (-) Arkadiusz Czartoryski; (-) Anna Czech; (-) Anita Czerwińska; (-) Katarzyna Czochara; (-) Elżbieta Duda; (-) Jan Duda; (-) Michał Dworczyk; (-) Barbara Dziuk; (-) Ewa Filipiak; (-) Andrzej Gawron; (-) Szymon Giżyński; (-) Konrad Głębocki; (-) Małgorzata Golińska; (-) Jarosław Gonciarz; (-) Jerzy Gosiewski; (-) Marcin Horała; (-) Michał Jach; (-) Wiesław Janczyk; (-) Alicja Kaczorowska; (-) Piotr Kaleta; (-) Jan Kilian; (-) Robert Kołakowski; (-) Joanna Kopcińska; (-) Andrzej Kosztowniak; (-) Ewa Kozanecka; (-) Wiesław Krajewski; (-) Anna Krupka; (-) Andrzej Kryj; (-) Bernadeta Krynicka; (-) Dariusz Kubiak; (-) Krzysztof Kubów; (-) Jacek Kurzepa; (-) Anna Kwiecień; (-) Marek Kwitek;

(-) Bogdan Latosiński; (-) Józef Leśniak; (-) Maciej Małecki; (-) Gabriela Masłowska; (-) Beata Mateusiak-Pielucha; (-) Grzegorz Matusiak; (-) Andrzej Matusiewicz; (-) Marek Matuszewski; (-) Kazimierz Matusznyi; (-) Mieczysław Miazga; (-) Anna Milczanowska; (-) Daniel Milewski; (-) Jan Mosiński; (-) Kazimierz Moskał; (-) Aleksander Mrówczyński; (-) Wojciech Murdzek; (-) Adam Ołdakowski; (-) Marek Opiola; (-) Jerzy Paul; (-) Stanisław Pięta; (-) Dariusz Piontkowski; (-) Marcin Porzucek; (-) Elżbieta Rafalska; (-) Urszula Rusecka; (-) Anna Schmidt-Rodziewicz; (-) Wojciech Skurkiewicz; (-) Mirosława Stachowiak-Różecka; (-) Jolanta Szczypińska; (-) Jan Szewczak; (-) Jarosław Szlachetka; (-) Krzysztof Szulowski; (-) Stanisław Szwed; (-) Halina Szydełko; (-) Ewa Szymańska; (-) Jacek Świat; (-) Dominik Tarczyński; (-) Robert Telus; (-) Ewa Tomaszewska; (-) Sylwester Tułajew; (-) Piotr Uruski; (-) Piotr Uściński; (-) Jan Warzecha; (-) Rafał Weber; (-) Grzegorz Wojciechowski; (-) Tadeusz Woźniak; (-) Krystyna Wróblewska; (-) Małgorzata Wypych; (-) Sławomir Zawislak; (-) Łukasz Zbonikowski; (-) Jarosław Zieliński; (-) Maria Zuba.

USTAWA

z dnia ... 2016 r.

o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym

Art. 1. W ustawie z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1866 oraz z 2015 r. poz. 978 i 1166) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4:

a) w ust. 1d pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) określanie wysokości obowiązkowych opłat na dany kwartał, o których mowa w art. 13c ust. 1.”;

b) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) określanie wysokości obowiązkowych opłat na dany kwartał, o których mowa w art. 13 ust. 1, wnoszonych przez podmioty objęte systemem gwarantowania na rzecz Funduszu;”

2) w art. 7:

a) w ust. 2 pkt 5 i 5a otrzymują brzmienie:

„5) określanie na wniosek Zarządu Funduszu wysokości stawek obowiązkowej opłaty na dany kwartał, o której mowa w art. 13 ust.1 i opłaty ostrożnościowej na dany kwartał, o której mowa w art.14a podmiotów objętych systemem gwarantowania oraz stawki określającej wysokość funduszy ochrony środków gwarantowanych;

5a) określanie na wniosek Zarządu Funduszu stawek obowiązkowej opłaty na dany kwartał, o której mowa w art. 13c ust.1;”

b) w ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przy określaniu wysokości stawki obowiązkowej opłaty na dany kwartał, o której mowa w art. 13 ust. 1, oraz stawki opłaty ostrożnościowej na dany kwartał, o której mowa w art. 14a, Rada Funduszu uwzględnia w szczególności sytuację w sektorze finansowym oraz jego otoczeniu makroekonomicznym.”

3) w art. 13:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmioty objęte systemem gwarantowania wnoszą na rzecz Funduszu obowiązkowe opłaty w okresach kwartalnych w wysokości iloczynu stawki nieprzekraczającej 0,075% i podstawy naliczania opłaty, o której mowa w ust. 1a.”;

b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Podstawę naliczania opłaty o której mowa w ust.1 wnoszonej i obliczanej przez podmioty objęte systemem gwarantowania stanowi łączna kwota ekspozycji na ryzyko, określona w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.), obliczona według zasad określonych na podstawie przepisów tego rozporządzenia i ustawy - Prawo bankowe, ustalona na dzień określony przez Radę Funduszu.”;

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wysokość stawki, o której mowa w ust. 1, na dany kwartał określa i przekazuje podmiotom objętym systemem gwarantowania Rada Funduszu, nie później niż do końca kwartału poprzedzającego kwartał, w którym opłata ma być wniesiona.”;

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Z zastrzeżeniem ust. 3c, podmioty objęte systemem gwarantowania są obowiązane do wnoszenia opłaty, o której mowa w ust. 1, w terminach określonych przez Fundusz, nie później niż do końca kwartału, z tym że opłaty należne od banków spółdzielczych - zrzeszonych w bankach zrzeszających - wnoszą, w imieniu tych banków, banki zrzeszające.”;

e) ust. 3c, 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„3c. Podmioty objęte systemem gwarantowania będące bankami krajowymi utworzonymi na podstawie art. 42a ust. 1 ustawy - Prawo bankowe są obowiązane do wniesienia po raz pierwszy opłaty, o której mowa w ust. 1, w pełnej wysokości za kwartał, w którym wpisano bank do rejestru przedsiębiorców, nie później niż w terminie 30 dni od dnia wpisania banku do rejestru przedsiębiorców. Podstawę naliczenia pierwszej opłaty stanowi kwota wskazana w ust. 1a, obliczona według stanu na dzień wpisania banku do rejestru przedsiębiorców. Do wnoszenia przez te podmioty opłaty, o której mowa w ust. 1, w kolejnych kwartałach stosuje się przepis ust. 3.

4. Wniesiona opłata, o której mowa w ust. 1, stanowi koszt uzyskania przychodu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 851, z późn. zm.).

5. Z dniem spełnienia warunków gwarancji przez podmiot objęty systemem gwarantowania podmiot ten jest zwolniony z obowiązku wnoszenia opłat, o których mowa w ust. 1.”;

4) art. 13c otrzymuje brzmienie:

„Art. 13c. 1. Kasy wnoszą na rzecz Funduszu obowiązkowe opłaty w okresach kwartalnych w wysokości iloczynu stawki nieprzekraczającej 0,075% i wartości aktywów oraz zobowiązań pozabilansowych ustalonych, na dzień określony przez Radę Funduszu.

2. Wysokość stawki, o której mowa w ust. 1, na dany kwartał określa na wniosek Zarządu Funduszu i przekazuje kasom Rada Funduszu, nie później niż do końca kwartału poprzedzającego kwartał, w którym opłata ma być wniesiona.

3. Kasy obowiązane są do wnoszenia opłaty, o której mowa w ust. 1, w terminach określonych przez Fundusz, nie później niż do końca kwartału.

4. Wniesiona opłata, o której mowa w ust. 1, stanowi koszt uzyskania przychodu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych.

5. Z dniem spełnienia warunku gwarancji przez kasę jest ona zwolniona z obowiązku wnoszenia opłat, o których mowa w ust. 1.

6. Obowiązkowe opłaty, o których mowa w ust. 1, dotacje na potrzeby funduszu kas udzielone na wniosek Funduszu z budżetu państwa na zasadach określonych w przepisach o finansach publicznych, oraz dotacje udzielone przez Kasę Krajową zwiększają fundusz kas.

7. Z tytułu opóźnienia w dokonywaniu opłat, o których mowa w ust. 1, Funduszowi przysługują odsetki w wysokości odsetek pobieranych od zaległości podatkowych.”;

5) w art. 14:

a) uchyla się ust.1.

b) ust.2 otrzymuje brzmienie:

„2. Nie nalicza się obowiązkowej opłaty, o której mowa w art. 13 ust. 1 od aktywów z umów o kredyt kontraktowy w bankach prowadzących kasy mieszkaniowe według zasad określonych odrębnymi przepisami.”

c) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Bank Gospodarstwa Krajowego wnosi obowiązkowe opłaty naliczone z zastosowaniem połowy stawek, o których mowa w art. 13 ust.1.”

d) ust. 3 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„3. Nie nalicza się obowiązkowej opłaty, o której mowa w art. 13 ust. 1:”

e) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Od aktywów pochodzących z emisji hipotecznych listów zastawnych i publicznych listów zastawnych nie nalicza się obowiązkowej opłaty, o której mowa w art. 13 ust. 1 i nie tworzy się funduszu ochrony środków gwarantowanych.”

f) uchyla się ust. 5.

6) art. 14a otrzymuje brzmienie:

„Art. 14a. Podmioty objęte systemem gwarantowania wnoszą na rzecz Funduszu opłatę ostrożnościową w okresach kwartalnych w wysokości iloczynu stawki nieprzekraczającej 0,05% i podstawy naliczania opłaty, o której mowa w art. 13 ust. 1a. Przepisy art. 13 ust. 2, 3, 3c i 5 oraz art. 14 ust. 2, 3 i 4 stosuje się odpowiednio.”

7) w art. 14b ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Banki, które przestały należeć do systemu ochrony, są obowiązane wnieść opłatę ostrożnościową za kwartał, w którym przestały należeć do systemu ochrony. Opłata powinna zostać wniesiona w terminie wnoszenia opłaty za ten kwartał.”

8) w art. 15 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) obowiązkowe opłaty, o których mowa w art. 13 ust. 1 i art. 13c ust. 1, wnoszone przez podmioty objęte systemem gwarantowania i kasy;”

9) w art. 16a ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Po wyczerpaniu środków, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw instytucji finansowych może, w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego i Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, podwyższyć wysokość stawki opłaty o której mowa w art. 13 ust. 1, nie więcej jednak niż do wysokości 0,6%. Wydając rozporządzenie, minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi kwartały, których dotyczy podwyższenie wysokości stawki, dni, na które oblicza się podstawę naliczenia opłaty, oraz terminy wniesienia opłat. Przepis art. 13 ust. 4 stosuje się odpowiednio.”

10) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Art. 36. Z tytułu opóźnień w dokonywaniu opłat, o których mowa w art. 13 ust. 1, opłaty ostrożnościowej, o której mowa w art. 14a, oraz wpłat, o których mowa w art. 26a ust. 2 i art. 26c, Funduszowi przysługują odsetki w wysokości odsetek pobieranych od zaległości podatkowych.”

11) art. 38r ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może, w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego, Funduszu i Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, podwyższyć wysokość stawki opłaty, o której mowa w art. 13c ust. 1, nie więcej jednak niż do wysokości 0,6%, w przypadku wyczerpania się środków, o których mowa w ust. 1, określając kwartały, których dotyczy podwyższenie wysokości stawki, dni, na które oblicza się podstawę naliczenia opłaty oraz terminy wniesienia opłat i uwzględniając w szczególności wysokość niezaspokojonych zobowiązań Funduszu.”

12) art. 42a otrzymuje brzmienie:

„Art. 42a. Kto, będąc członkiem zarządu kasy objętej ustawowym systemem gwarantowania środków pieniężnych, doprowadza do powstania straty po stronie Funduszu w wyniku tego, że kasa nie odprowadziła obowiązkowej opłaty, o której mowa w art. 13c ust. 1, albo nie odprowadziła opłaty w odpowiedniej wysokości mimo dysponowania przez tę kasę środkami pieniężnymi wystarczającymi na odprowadzenie tej opłaty, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo karze pozbawienia wolności do lat 2.”

Art. 2. 1. Rada Funduszu podejmuje uchwałę w sprawie obowiązkowych opłat oraz opłaty ostrożnościowej za pierwszy oraz drugi kwartał 2016 r. w ciągu 10 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Opłaty należne od podmiotów objętych obowiązkowym systemem gwarantowania oraz od kas za pierwszy kwartał 2016 roku są wnoszone w ciągu 10 dni od dnia podjęcia uchwał określonych w ust. 1.

3. Opłaty należne od podmiotów objętych obowiązkowym systemem gwarantowania oraz od kas są wnoszone od trzeciego kwartału 2016 roku w okresach kwartalnych zgodnie z zasadami określonymi w art. 1. niniejszej ustawy.

4. Opłaty wniesione przez podmioty objęte obowiązkowym systemem gwarantowania oraz kasy za rok 2016 do dnia wejścia w życie ustawy, zostają zaliczone na poczet należnych opłat kwartalnych ustalonych zgodnie z ust. 1.

5. Fundusz w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy zwraca podmiotom objętym obowiązkowym systemem gwarantowania oraz kasom różnicę między opłatą wniesioną za rok 2016, a należnymi opłatami kwartalnymi, ustalonymi zgodnie z ust. 1, bez odsetek.

Art. 3 Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Według interpretacji Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (European Securities and Markets Authority – ESMA) wydanej dniu 25 września 2015 r. (2015/ESMA/1462) opłaty płacone w modelu ex-ante na rzecz Bankowego Funduszu Gwarancyjnego (BFG) przez banki sporządzające sprawozdania finansowe zgodnie z MSR powinny być jednorazowo zaliczane w koszty i nie jest możliwe rozpoznanie składnika aktywów w tytule takiej opłaty, a następnie rozliczanie jej kosztów w czasie. Opinia ta skupia się na tym, że zarówno powstające zobowiązanie jak i koszty wynikające z dokonania płatności należałoby ująć jednorazowo na początek okresu sprawozdawczego.

Jakkolwiek opinia ESMA nie ma charakteru wiążącego z punktu widzenia stosowania MSR, w rzeczywistości ta opinia potwierdza jedynie stanowisko wyrażane przez audytorów z tzw. wielkiej czwórki po wejściu w życie interpretacji 21 Komitetu ds. Interpretacji Międzynarodowej Sprawozdawczości Finansowej (KIMSF 21). W ich opinii zastosowanie innego podejścia w zakresie rozliczania kosztów opłat na BFG w czasie, zwłaszcza w obliczu opinii ESMA, może narazić banki na poważne konsekwencje, m.in. że sprawozdanie nie zostanie uznane za zgodne z MSR.

Zastosowanie się banków sporządzających sprawozdania finansowe zgodnie z MSR do opinii ESMA będzie miało daleko idące konsekwencje:

- 1) jednorazowe ujęcie w kosztach składki na rzecz BFG,
- 2) wpływ na wynik finansowy (w szczególności za I kwartał),
- 3) brak porównywalności z danymi przekazywanymi przez banki sporządzające sprawozdania finansowe zgodnie z ustawą o rachunkowości (w szczególności za I kwartał).

Sposób rozliczenia kosztów jednorazowo lub w czasie będzie miał szczególny wpływ jedynie na śródroczne sprawozdanie finansowe (w szczególności za I kwartał), co przełoży się na kwestię możliwego zastosowania przez Komisję Nadzoru Finansowego (KNF) wobec banków art. 142 ust 1 ustawy – Prawo bankowe (program postępowania naprawczego) oraz na raport biegłego rewidenta z przeglądu śródrocznego sprawozdania finansowego.

Ponadto, zastosowanie się banków sporządzających sprawozdania finansowe zgodnie z MSR do opinii ESMA mogłoby mieć wysoce negatywny wpływ na obraz znacznej części polskich banków. Masowe raportowanie istotnej straty na początku roku zostałyby

natychmiast dostrzeżone przez rynki finansowe i agencje ratingowe. W efekcie, na skutek tych zmian, ucierpiałby znacznie wizerunek polskiego sektora bankowego. Mogłoby to być zinterpretowane jako przejaw kryzysu całego sektora bankowego oraz prowadzić do kolejnego obniżenia ratingu wiarygodności kredytowej kraju.

Proponowane poprawki, poprzez zmianę systemu ustalania opłat z obecnie obowiązującego w okresie rocznym na kwartalny, mają na celu uniknięcie sytuacji w której w związku z jednorazowymi opłatami wnoszonymi na początku roku na rzecz BFG podmioty objęte obowiązkowym systemem gwarantowania odnotowałyby stratę bilansową w śródrocznym sprawozdaniu finansowym, co skutkowałoby koniecznością przedstawienia programu naprawczego. Wejście banku w procedurę programu naprawczego jest przesłanką do wyłączenia go z opodatkowania tzw. podatkiem bankowym. Takie rozwiązanie pozwoli na uniknięcie sytuacji, w której obowiązek wniesienia opłaty za cały rok będzie każdorazowo powstawał z dniem 1 stycznia danego roku. Zmiana systemu ustalania opłat z rocznego na kwartalny umożliwi zaliczenie jej w tej wysokości w koszty podmiotu objętego obowiązkowym systemem gwarantowania. Ponadto zmiany przewidziane w art. 1 pkt. 8 i 10 projektu ustawy precyzują, że opłaty powinny zostać wniesione nie później niż do końca kwartału, którego dotyczą.

Mając na względzie fakt, że w listopadzie zeszłego roku Rada BFG podjęła stosowne uchwały odnośnie ustalenia składek w ujęciu rocznym na rok 2016, projekt ustawy przewiduje szczególny tryb ustalenia i wniesienia opłat za I i II kwartał 2016 roku.

W związku z powyższym, w celu uniknięcia niebezpieczeństwa zmaterializowania się ryzyka straty bilansowej w śródrocznym sprawozdaniu finansowym podmiotów objętych obowiązkowym systemem gwarantowania, konieczne jest skrócenie *vacatio legis* projektu ustawy. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Projekt ustawy nie wykonuje prawa Unii Europejskiej.

Warszawa, 25 lutego 2016 r.

BAS-WAPEiM-421/16
TRYB PILNY

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Wiesław Janczyk)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2012 r. poz. 32, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projektodawcy proponują znowelizowanie ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1866, ze zm.), dalej jako „ustawa o BFG”. Podstawowym celem projektu jest wprowadzenie zmian w systemie opłat ponoszonych przez podmioty objęte systemem gwarantowania polegających na przejściu z systemu rocznego na system kwartalny wnoszenia tych opłat (art. 13 ust. 1, art. 13c ust. 1 oraz art. 14a ustawy o BFG). W konsekwencji proponuje się dokonanie zmian także w art. 4, art. 7, art. 14b, art. 15, art. 16a, art. 36, art. 38r oraz art. 42a ustawy o BFG.

W art. 2 projektu zawarto regulacje o charakterze przejściowym. Projektowana ustawa ma wejść w życie z dniem ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

2.1. W związku z przedmiotem opiniowanego projektu ustawy należy uwzględnić:

1) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (Dz. Urz. UE L 173 z 12.6.2014, s. 149)¹, dalej jako: „dyrektywa 2014/49/UE”;

¹ Dyrektywa ta jest wersją przekształconą dyrektywy 94/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (Dz. Urz. WE L 135 z 31.05.1994, s. 5), która została wdrożona do polskiego systemu prawa na mocy ustawy o BFG.

2) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, s. 1, ze zm.), dalej jako: „rozporządzenie nr 575/2013”.

2.2. W prawie Unii Europejskiej ustanowiony jest obowiązek konsultacji wybranych krajowych projektów przepisów prawnych dotyczących instytucji i rynków finansowych z Europejskim Bankiem Centralnym (EBC) na podstawie art. 127 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TfUE) oraz art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. UE L 189 z 3.7.1998, s. 42; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne: Rozdział 1, Tom 1, s. 446; dalej: decyzja 98/415/WE).

3. Analiza przepisów projektu ustawy pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

3.1. Art. 10 ust. 1 dyrektywy 2014/49/UE stanowi: „Państwa członkowskie zapewniają, by systemy gwarancji depozytów dysponowały odpowiednimi systemami służącymi określeniu ich potencjalnych zobowiązań. Dostępne środki finansowe systemów gwarancji depozytów są proporcjonalne do tych zobowiązań. Systemy gwarancji depozytów pozyskują dostępne środki finansowe ze składek, które ich członkowie wnoszą co najmniej jeden raz w roku. Nie wyklucza to dodatkowego finansowania z innych źródeł”. W świetle przywołanych regulacji można uznać, że proponowana w projekcie ustawy zmiana systemu wnoszenia opłat z rocznego na kwartalny nie jest sprzeczna z dyrektywą 2014/49/UE.

3.2. Należy zauważyć, że przedstawione w projekcie ustawy propozycje zmian w zakresie wnoszenia opłat kwartalnie a nie jak dotychczas rocznie, nie wpływają na maksymalną wysokość tych opłat w okresie rocznym (zob. art. 13 ust. 1 ustawy o BFG – obecnie: opłata roczna w wysokości iloczynu stawki nieprzekraczającej 0,3% i podstawy naliczania opłaty, zaś zgodnie z projektem: opłata w okresie kwartalnym w wysokości iloczynu stawki nieprzekraczającej 0,075% i podstawy naliczania opłaty; analogiczne zmiany w art. 13c ust. 1 i art. 14a ustawy o BFG). Na tym tle zastanawiające jest, dlaczego projektodawcy w proponowanych przepisach art. 16a ust. 7 i art. 38r ust. 5 ustawy o BFG, dotyczących możliwości podwyższania wysokości stawek opłat, w drodze rozporządzenia, przez ministra właściwego ds. instytucji finansowych, określili maksymalną wysokość takich podwyższonych składek identycznie, jak w obowiązujących przepisach. Wskutek tego wysokości stawek odnoszone do tej pory do okresu rocznego będą miały zastosowanie do okresów kwartalnych.

Kwestia ta ma związek z prawem UE, ponieważ zgodnie z art. 13 ust. 1a ustawy o BFG podstawę naliczania opłaty (obecnie – rocznej, a po nowelizacji – kwartalnej) wnoszonej i obliczanej przez podmioty objęte systemem gwarantowania stanowi łączna kwota ekspozycji na ryzyko, określona w rozporządzeniu nr 575/2013, obliczona według zasad określonych na podstawie przepisów tego rozporządzenia i ustawy – Prawo bankowe. Wstępna ocena proponowanych art. 16a ust. 7 i art. 38r ust. 5 ustawy o BFG nie pozwala na zakwalifikowanie ich jako niezgodnych z rozporządzeniem nr 575/2013, jednakże wskazana wyżej niespójność proponowanych rozwiązań w zakresie wysokości opłat powinna być przedmiotem analizy w trakcie dalszych prac legislacyjnych.

3.3. Należy odnotować, że w uzasadnieniu do projektu ustawy powołano się na interpretację (opinię) Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, wydaną na podstawie art. 29 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylecia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz. Urz. UE. L 331 z 15.12.2010, s. 84). Poruszone w uzasadnieniu do projektu ustawy zagadnienia wiążą się także z rozporządzeniem (WE) Nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości (Dz. Urz. UE L 243 z 11.09.2002, s. 1). Ze wstępnej analizy wynika, że opisane w uzasadnieniu przyczyny podjęcia inicjatywy ustawodawczej w związku ze wskazaną opinią Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych mają na celu realizację określonych przez projektodawców celów, jednak nie oznacza to, że projekt ustawy zmierza do zmiany przepisów wykonujących przywołane akty prawa UE. Wymaga przy tym podkreślenia, że z uwagi na bardzo krótki czas na sporządzenie niniejszej opinii, gruntowne zbadanie tej kwestii nie było możliwe.

3.4. Zgodnie z art. 127 ust. 4 TfUE, EBC jest konsultowany przez władze krajowe w sprawie każdego projektu regulacji w dziedzinach podlegających jego kompetencji. W ramach wspomnianych konsultacji EBC może wydawać opinie skierowane do władz krajowych. Artykuł 2 ust. 1 decyzji 98/415/WE stanowi, że władze państw członkowskich zasięgają opinii EBC w sprawach każdego projektu przepisu prawnego szczególnie odnośnie do: spraw walutowych, środków płatności, krajowych banków centralnych, gromadzenia, tworzenia i upowszechniania systemów walutowych, finansowych, bankowych, płatności oraz statystyk bilansów płatniczych, systemów płatności i rozliczeń, zasad mających zastosowanie do instytucji finansowych, w zakresie, w jakim wywierają one istotny wpływ na stabilność instytucji finansowych i rynków.

Biorąc pod uwagę powyższe, należy stwierdzić, że materia projektu ustawy dotyczy zasad mających zastosowanie do instytucji finansowych, w zakresie, w jakim wywierają one istotny wpływ na stabilność instytucji finansowych i rynków, w rozumieniu art. 2 ust. 1 decyzji 98/415/WE. Tym samym projekt ustawy powinien być notyfikowany EBC w trybie art. 127 ust. 4 TfUE w zw. z art. 2 ust. 1 decyzji 98/415/WE. Notyfikacja powinna nastąpić na etapie umożliwiającym władzy rozpoczynającej opracowywanie projektu prawnego rozważenie opinii EBC przed podjęciem merytorycznych decyzji (art. 4 decyzji 98/415/WE). Na marginesie można odnotować, że władze państwa członkowskiego mogą w uzasadnionych przypadkach, na zasadach określonych w art. 3 decyzji 98/415/WE, wyznaczyć EBC limit czasu na przedstawienie opinii dotyczącej projektowanych przepisów.

4. Konkluzja

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem UE.

Projekt powinien zostać notyfikowany Europejskiemu Bankowi Centralnemu w trybie art. 127 ust. 4 TfUE w zw. z art. 2 ust. 1 decyzji 98/415/WE.

Dyrektor
Biura Analiz Sejmowych

M. Warciński

Michał Warciński

Warszawa, 25 lutego 2016 r.

BAS-WAPEiM-422/16
TRYB PILNYPan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia w sprawie
stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym
Funduszu Gwarancyjnym (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Wiesław
Janczyk) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej
w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu**

Projektodawcy proponują znowelizowanie ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1866, ze zm.), dalej jako „ustawa o BFG”. Podstawowym celem projektu jest wprowadzenie zmian w systemie opłat ponoszonych przez podmioty objęte systemem gwarantowania polegających na przejściu z systemu rocznego na system kwartalny wnoszenia tych opłat (art. 13 ust. 1, art. 13c ust. 1 oraz art. 14a ustawy o BFG). W konsekwencji proponuje się dokonanie zmian także w art. 4, art. 7, art. 14b, art. 15, art. 16a, art. 36, art. 38r i art. 42a ustawy o BFG.

Projekt nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa UE.

Poselski projekt ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych nie jest projektem ustawy wykonującej prawo UE w rozumieniu art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu.

Dyrektor
Biura Analiz Sejmowych

Michał Warciński